

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок № 10, П. пов.
Конто почт. швд. 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописи не звертаються.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5-00 зод.
Чвертьрічно 15-00 „
Піврічно 30-00 „
Річно 60-00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці і земл.
Франції, Італії, Бельгії 20 фр. фр.
Італії 7-50 зод., Німеччині 7-50 зод.,
Швейцарії 5 шв. фр., Чехословач-
чині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Бол-
гарії 7-50 зод., Австрії 7-50 зод.—
Зміна адреси 1 зод.

Телеф. Редакції 29-41.
Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Проломана польська мовчанка про голод в УСРР.

Заповідь нового голоду в 1934 році!

Совітофільська манія, яка охопила польську пресу у зв'язку з недавніми міжнародними тодіями, проявлялася м. і. у рантій зміні ставлення супроти внутрішніх відносин на терені Світів. Ми вже писали раз про те симптоматичне пивше, якто наче під кивком чародійної маючки шезла багата до того часу хроніка со-
зйтських страхіть, злиднів і дивоглядів. „Бунт млодих“, підкреслюючи, що „ми не є в приязні з Світами“, меланхолійно зазначував, що його позиція ізольована: його польські земляки — мовчав — може і думають так само, але його голосно не говорять. І мовчала польська преса не лише про те, чи варта і треба з Світами надто заприязнюватися, але взагалі про все, що бодай в найменшій мірі могло ввести в настрій приязні якісь нотки дисонансу, якісь нотки незручності. Та мовчанка пішла так да-

рмі загнаних українців, оце духовники визнають до молитов і пожертв, щоб з молитви полунитися з му-
чепниками...“

І жаліє автор, що ніхто з поляків не думає про те, що „в країні мук і неволі“ гинуть і украї-
ниці й кілька мільонів білорусів та близько мільон поляків... І безпосередньо після того пере-
ходить взагалі до становища супроти більшо-
визму як атеїстичного світа, якому повинен протиставитись світ християнської цивілізації.

У вище згаданій статті бачимо два моменти: 1) що знову одна людина жахається дивної поведінки своїх земляків, і 2) що найшла така людина, яка ті свої сумніви висловлює.

Зовсім іншу статтю знаходимо у найновішому „Кур'єрі Варшавським“ (з 23. п. м.). Московський кореспондент того часопису Е. Ерго, у статті п. н. „В обличчя голодової катастрофи“ стверджує понад усякий сумнів, що вусупереч усім спробам московської влади загнати голодову катастрофу — вона існує та ще дуже зростає.

„Цьогорічні живна виїшли в Росії змінені (автор каже термін „Росія“ в державному розумінні) — певне під впливом московської преси — поруч із терміном „Україна“ пише про „піддань Росії“ — Прим. Ред.). Згідно з вірогідними обрахунками зібрано з 1 (а пшениці й жита на 50 міль. Ось де діж у м. році. Ця обставина викликала оптимістичні настрої, яких здалуки швидко проліталися на сторінки західної преси, перекреслюючи менше голосні, бо старанно тушовані Мос-
квою відгуки голодової катастрофи, яка діткнула цього літа сов. Україну й землі козацьких військ. Тепер треба ствердити, що цей оптимізм був передчасний. Показується, що наслідки „соціалізації“ хліборобства і цьогорічного голоду діткнули хліборобство України (в ориг.: Піддань Росії — Прим. Ред.) глибоше, ніж це передбачували найбільш неприхильні для Світів обсерватори російського життя. Навіть вони не припускали, що розклад різничого організму України і Півн. Кавказу станув так глибоко, що цьогорічні гарні живна не виключать розмірної поправки. Показується, що більш оправданий був песимістичний підхід до ситуації. Про це свідчать комунікати нар. комісаріату хліборобства з Харкові, що торкаються ходу цьогорічних осінніх за-
світ в Україні. З тих комунікатів віє гроза надгальною новою катастрофою. Числа у тих повідомленнях свідчать про те, що Україна (Під. Росії) вступила в період догортівальної господарської депресії, яка засуджує той квітучий колись край майже на цілковиту руїну. Досить сказати, що до дня 1. жовтня ц. р. закінчено на Світській Україні сіябу збіжжя ледви на 5 мільонах га, себто на половині того простору, який був орієнтований у цьогорічних засіах збіжжя. Це заповідь неминулої голодової катастрофи, яка діткне в 1934 році Світську Україну в далеко більшій мірі, ніж в цьому році. Причини тої ситуації загально відомі. Вони ваяуться в „свавиним“ експериментом „колективізації“, перед наслідками якого перестерігали Сталіна. Кагановича й інших володарів СРСР не лише „буржуазні“ критики кому-
ни устрою, але перестерігала також їх власна „права“ опозиція. „Колективізація“ унеможливила відповідне пере-
редення сіяби в 1932 році, спричинила голод у 1933 році, висможила напрузу на довгий період часу тому, що знищила підстави хліборобства, і тепер довела до масової смертності, яка в печурній спосіб вилудила цілу Україну...“

Таким робом маємо найавторитетніше ствердження голоду на Україні — бо на сторінках чільного органу того політ. табору, який задля приязні з Світами заявляв казан лише про те, що Світам приємно та мовчав про речі для них немилі. Маємо теж авторитетну заповідь нового голоду...

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ Т-ВА ПРИХИЛЬНИКІВ
ОСВІТИ! ВИРІВНЮЙТЕ ВКЛАДКИ!

ДЕНЬ ЖАЛОБИ І ПРОТЕСТУ.

ЗАБОРОНА ВІЧ І ЗБОРІВ У СПРАВІ ПОДІЯ
НА УКРАЇНІ В ДНІ 29. ЖОВТНЯ Ц. Р.

Комунікат Українського Громадського Коміте-
ту рятунку України у Львові.

Дня 24. жовтня ц. р. начальник виділу без-
печенства у Львівському Воевідстві подав до ві-
дома представникам Українського Громадсько-
го Комітету рятунку України, що влада не мо-
же дозволити на прилюдні віча та збори, запо-
віджені з приводу голоду на Україні на день 25.
жовтня ц. р. За мотив до такого рішення влади
начальник виділу безпеченства подав атеатат
на урядовий совітський консуляту у Львові.

Це рішення влади подає Комітет цією до-
рогою до відома нашому громадянству з тим,
що решта програми дня жалоби остаеться без
зміні.

ЗА ДІЛОВИЙ КОМІТЕТ:

В. Мудрий голова, З. Пеленський секретар.

Комунікат Української Парляментарної Репрезентації.

В дні 23. жовтня ц. р. відбулося засідання
Української Парляментарної Репрезентації, на
якому полагоджено отсі справи:

1) При перевиборі президії У. П. Р. вибрано
одноголосно всіх дотеперішніх членів, а саме:
Голова — д-р Дмитро Левицький;

Заступники голови — д-р Антін Горбачев-
ський,

д-р Володимир Загайкевич,

Остап Луцький;

секретар — Дмитро Великанович.

2) Обговорено справи, що ваяуться з на-
шними працями в соймі та сенаті у часі най-
ближчої сесії.

3) Обговорено справу участі членів У. П. Р.
в дні жалоби 29. п. м. та ухвалено, що всі наші
посли і сенатори віддають себе до диспозиції
Краєвому Комітетові Рятунку України.

4) Вислухано звідомлення наших делегатів
пос. Мідени Рудницької і пос. Зиновія Пелен-
ського з поїздки за кордон та ухвалено в тій
справі слідууючу резолюцію:

Українська Парляментарна Репрезентація
приймає до одобрюючого відома звіт своїх де-
легатів-послів, з їх поїздки за кордон у справі
акції голодуючої України і їх участі в Конгресі
Національних Меншин у Берлі.

5) Продовження засідання У. П. Р. в дні
2. листопада 1933. год. 11-та у Львові.

За Президію Української Парл. Репрезентації:

Д-р Дмитро Левицький в. р., голова.

Дмитро Великанович в. р., секретар.

У справі одної статті.

ЗАЯВА.

В „Учит. Слові“, органі „Взаїмної Помочи
Укр. Вчителства“ появилася в числі за жовтень
ц. р. стаття під заг. „За чистий ідеал виховання
й ідейного виховника“, якої зміст викликав се-
ред українського громадянства схвалювання та
настроїв його неприхильно до редакції „У. С.“
зглядно до проводу учительської організації.

Згадана стаття відбилася голосно на заг.
зборах Повіт. Союзу Кружків „Р. Ш.“ у Львові
в дні 14. жовтня ц. р., що „Нова Зоря“ подала у
війниках у звіті з цих зборів у числі 79.

Тому, що не вавсь український загаль поін-
формований про зміну проводу в учит. органі-
зації, пригадую, що від липня ц. р. я не є в її
проведі, а тимсамим не відповідаю за зміст зга-
даної статті і з ним не голюся.

Іван Стоцький, емер. учитель.

ТУТКИ
HERBEWO
150 штук 35 сотиків
з найдешевших
найліпші!

деко, що простяглась навіть на внутрішньо-со-
вітські події, які голосним відгуком розляг-
лись уже по всьому світі. Адже без огляду на
покрашення французько-совітських взаємин і
захоплених описів п. Ерліота про совітський
рай, французька преса не вгадалася ствердити
страхотливий голод на Україні, його причини
в експлуатаційно-рабунковій господарській
політиці Москви та його наслідки — у людод-
ідстві і дальшій хвилі терору, як єдиного засо-
бу причини голодових бунтів. Польська преса
мовчала. Про антиукраїнський терор писала як
про загинбів української нації з проречистою
радістю між рядками, що ось на очах чужі,
російсько-більшовицькі, руки фізичною силою
ліквідують українство як міжнародню пробле-
му і делікатно натякала, чи не скористатиб і
собі з тої знаменитої поглядової лекції. Але
про голод, як явище совітської дійсності,
польські часописи все ще мовчали. Аж мовчан-
ка стала моторошною і для деяких самих по-
ляків. Їх ще мабуть небагато, — а всеж висту-
пають вже на сторінках великих польських ча-
сописів одиниці, які сміливо ваяють останню
бар'єру, що поза межами Світів закривала со-
бою совітську дійсність.

Ось у виденському „Слові“ п. В. Харкевич
в обширній статті п. н. „Крик без відгуку“
зупиняється над відомаю відозвою українсько-
го греко-кат. єпископату та обурюється з при-
воду мовчанки польського громадянства.

Нікого відгуку... Нікого, навіть найменшого
відгуку не викликала поза українським громадян-
ством роздумка, повна трагічних ноток відозва гре-
ко-католицьких єпископів в справі „агонії України“.
Деякі це р. ч. Бо кодеб навіть не оринятися змістом о-
дкого українських єпископів, сама форма повинна буди
звертати на себе більшу увагу: не часто діється, що са-
ме в такий спосіб промовляв церковни єрархія...“

Навівши відозву українського єпископату,
автор пише таке

„Роздумавши слова унітських єпископів безпаче-
но випадають так з реалістичних почувань як і з націона-
лістичних; достовірність церкви не криється з цим. Це
однак з викликає запит: оце ставля хтось з то-

Проти клевети.

Заява посолки Мілени Рудницької.

Повернувшись в неділю 22. ж. з закордону, куди ми з тов. пос. З. Пеленським їздили як делегати Українського Громадського Комітету Рятунку України й Української Парляментарної Репрезентації для ведення перед чужими чинами акцій в користь голодної Великої України та для наладнання зв'язку з Українськими Рятунковими Комітетами, що оснувалися в європейських осередках української політичної еміграції, довідалася я, що в часі моєї неприємної подорожі Курер Цолдзенин" повія проти мене найбільш неперемірчиву каломію: торську кампанію. Щойно вчора я познайомилася з кількома статтями і замітками того часу, які стверджують, що всі його закиди проти мене як "агентки Берліна" і т. і. є нікчемною клеветою; я величезна більшість його "інформацій" про мій побут за кордоном є брехливою і дорбною вигадкою.

Мілена Рудницька.

Протиподаткові демонстрації в Парижі.

ПАРИЖ, 24. ПАТ. У зв'язку з дискусією над державним проектом фінансової реформи низка організацій, а перш усього федерація позитивних і професійних союз шеферів рішили демонструвати перед палатою депутатів. До акції прилучилися власники таксівок і вантажних самоходів. Перед парламентом самоходи зробили велику запору. Поліція не допустила маніфестантів на площу, однак демонстрації створили запору самоходів на сусідніх вулицях, припиняючи всякий рух. Арештовано біля 200 маніфестантів. Демонстрації проти оподаткування самоходів бензином були теж на провінції.

Французький уряд провалився.

ПАРИЖ, 24. Х. ПАТ. На основі подрібних обчислень за урядом упали такі голоси: 29 соціалістів, 19 французьких соціалістів і соціалістичних республіканів, 12 незалежних лівих, 155 радикалів і соціалістичних радикалів, 4 незалежних, 12 радикальної лівих і 9, що не належать до ніякої групи. Решта угруповань голосувала проти уряду. В год. 2 вранці, палата депутатів позалила уряд Даладієра більшістю біля 30 голосів.

ПАРИЖ, 24. Х. ПАТ. На нічному засіданні палати депутатів була дискусія над фінансовим проектом, що торкається урядових плат, при чому уряд поставив справу довіря. Після голосування, яке повалило уряд Даладієра, до-теперішній прем'єр і його товариші зрадагували лямісіньке письмо, яке пропонує президентові республіки в год. 3. 30 п. почі.

ПАРИЖ, 24. Х. ПАТ. Уряд Даладієра подався до ліжків. У голосуванні над вотум довіря уряд одержав 241 голосів проти 329.

ПАРИЖ, 24. Х. ПАТ. Політичні розмови провідників політичних груп розпочалися відразу. В розмовах рахуються поважно всі створення кабінету концентрації з угрупованням до центра. Як кандидатів на прем'єра висувають Сарота, Шотампа, Бонета і де Монці. Всі будуть покликані до президента республіки для переведення спеціальних розмов.

Радянсько-американське зближення.

МОСКВА, 24. Х. ПАТ. Вчора вийшла звістка до Туреччини делегації радянського уряду на свято 10-ліття турецької республіки. Провідниками делегації є комісар війни Ворошилов і комісар освіти Бубава. Комісар закордонних справ Літвінов зрештучував в виїзду до Анкари, бо мая їхати на Ригу і Берлін до Вашингтону. Літвінов виїде туди в першому заступником голови Госплану, Мезлауком, що є кандидатом на ставовище першого посла СРСР у Вашингтоні. Кандидатом на амбасадора З. Держав у Москві вважають теперішнього американського посла в Рязі Мавса Мюрєя і бывшего голову американської комісії допомоги голодним у Радянщині 1921 р. полковника Гаскеля. На основі звістки з американських політ. Літвінов має їхати до Вашингтону з Гамбурга 26. ж. м. в кораблі "Мангеттен".

Після атентату в консуляті СРСР. у Львові.

Атентатчик.

Спричинник замаху на консулят СРСР у Львові називається Микола Лемик. Він скінчив 18 літ і походить із села Солова, пов. Перемішляни, з заможної селянської родини.

Лемик є студентом I року на математично-природничім відділі львівського університету. Скінчив акад. гімназію у Львові. Подробиці сліств, що відносяться до особи атентатника і приготування акції, не можуть бути покищо виявлені з уваги на хід сліств. Наразі подано тільки до відома, що Лемик є готований в картах політичної поліції у Львові і був уже раз арештований після відомих подій на Личаківському цвинтарі в часі відселення пам'ятника Франка. Оборону Лемика взяв на себе, як довідуємося, адв. д-р Степан Шухевич.

Сліство в справі атентату ведуть даліше і судові чинники і поліційні органи під проводом начальника слідчого відділу надком. Петрі.

Конференції.

В понеділок у пополудневих годинах зложив радник варш. посольства СРСР п. Подольський в товаристві делегата мін-ва закордонних справ п. Залеського візиту львівському воеводі Беліні-Пражмовському. У воеводи відбулася конференція, в якій взяли участь, крім представника посольства СРСР і делегата мін-ва закорд. справ, прокуратор окружного суду д-р Хіровський і віцепрокуратор д-р Прахтель-Моравянский. По тій конференції радник Подольський і радн. Залеський були у прокуратора апеляційного суду п. Дембіцького, де відбулася теж довші конференція у присутності прок. д-ра Хіровського. Радн. Подольський цікавився дуже живо низкою подробиць, які дотичать сліств.

Транспортування тіла.

В год. 7. веч. в Інституті судової медицини віцепрок. д-р Прахтель-Моравянский видав домовину з тілом Майлова представникам посольства СРСР. Після того домовину зложили на самохід похоронного заведення і відставили на залізничний двірець. На двірці, в його лівому крилі, зібранися представники влади, аби бути присутніми при урочистому зложенні тіла Майлова до вагону. По кондолеціях і подяках поїзд з домовиною рушив у дорогу в напрямі Ше-

петінки, де прибудуть представники СРСР, які відберуть на границі домовину і відвезуть до Москви.

Представники посольства СРСР вийшли в понеділок вечером до Варшави. Військ. такж. редактор "ТАСС" а і кореспондент "Львівської"

"Львівська" про львівський замах.

Головний пресовий орган СРСР "Львівська" містить на тему атентату такі думки: "Слід устояти зв'язок поміж замахом на консулят у Львові і протибальшовицькою кампанією, піднятою з вишковою зацікавленістю в останніх місяцях у частині Польщі. Ту кампанію інспірують і фінансують протибальшовицькі чинники, які завжди прямили до війни Польщі з СРСР і протиставилися зближенню з Польщею і СРСР, яке в цьому році зродилося. Кампанія та побилася всі попередні рекорди великою кількістю розвізаних казюшків. Треба ствердити, що толеранція деяких польських органів влади супроти прихильників Петляра й інших смертельних ворогів Сов. України, припинилася до розвитку тої кампанії. Львівський замах є без сумніву новою спробою перешкодити зближенню СРСР і Польщі. Радянська влада на опінії очікує, що польський уряд уже всі необхідні засоби, аби викрити посередників і безпосередніх спричинників замаху, а також інспіраторів, та що атмосфера, яка сприяла замахові, буде розвіяна".

Три розправи перед нїчним судом.

В середу 25. ж. м. починається у Львові надлий суд, перед яким стає член ОУН Северин Меда, що виконав революверний замах на поліційного агента Михайла Теандя на вул. Францішканський. Боротись адв. д-р Лев Ганкевич.

В найкоротшому часі відбудеться знову надлий суд над членом ОУН Миколою Лемиком, а небажком потім правдоподібно ще й третій надлий суд, перед яким мали би стати члени заговору, до якого не дійшло тільки касійков стрілу Меди до поліц. агента. В цій справі, як повідомляє польська преса, перебуває у слідств. в'язниці п'ять осіб, у тому числі одна гімназ. ученик, вихованок львівської Малої Семінарії і чотирьох студентів університету.

За ревізію угорських границь.

ЛЬОНДОН, 24. Х. ПАТ. "Львівський Стандарт" заповідає, що в найближчих місяцях розпочнеться в Льондоні акція за ревізією трактатів у Трієнов, Заломання розбройної конференції, зброєння Німеччини і внутрішні клопоти Австрії додади духа Угорщині, яка, використовуючи загальне замішання, хоче латиснути на ревізію своїх границь. Гр. Бетлен виголосить в Льондоні три вїчати про середню Європу. Пропагандова акція Угорщини рахує на піддержку групи австрійських послів, що була в літі на Угорщині і студіювала спеціально територіальні справи.

Нїмецький однокілий фронт.

БЕРЛІН, 24. Х. ПАТ. У зв'язку з іменуванням намісника Баварії, ген. Ена почесним головним коммандантом Кіфгайзербунду, найбільшого в Німеччині союзу комбатантів, відбулася вчора в Берліні парада, за якій ген. Ен виголосив довшу політичну промову. Найважливіше враження зробили такі слова промови: Свідомі співпраця поодиноких сокив мусять побіч урядової державної політики вказати заграниці, що тепер повстала нова Німеччина. Боротьба іде за те, чи наші противники згодяться прийняти нам рівні життєві умовини або чи самі будемо приневолені стати на шлях, що веде до реалізації наших намірів. В найближчих тижнях будуватимемо суцільний фронт, щоб задокументувати заграниці, що нарід похвалює політику свого вождя Гітлера і стоїть за ним.

По широкому світі.

— В Москві арештувало трьох визначних письменників М. Ердмана, Вол. Маса і редактора гумористичного відділу "Комсомольської Пради" Ем. Кроткого, за авторство і поширення сатиричних віршів в критично радянського режиму та агентами Сталіна.

— Румунський король Карло страїється 29. ж. м. з болгарським королем Борисом на кордоні між ними на Дунаї.

"Маок".

Львів, 24. жовтня 1933.

Є в Індії страшна своєрідна легенда "маок". Опазовапа всю людина жене перед себе бєтємки, маєслїп з набїжними кровю очима, а шїною на устах, з ножем у руках і мердєу, рїжє та нищїть все, що стрїбе по дорозї. На острїгаючий крик "маок, маок" люди замкнєть мерщїй дверї і вїкла, прїчуть весь прїбуток з дорогї навіжаєного і аї страхом в очах сїднєть за ним з безпечного мїсця.

Ця жахлива картина з таємничих Індїї насуваєтьсє мїмоволї на думку, як читати деякі голоси нашої преси. Бєспрїмїрїя в історїї їхних народїв, бєстємнє воля нищїти весь наш громадський дорїбок, всї наші інстїтуції. Нахлїкуєтьсє до походу бєзаробїтних на наші установи, аби щї установи замищїти морально, аби викликати думку, що вони є причїною бєзаробїтї, або, що вони можуть, а не хочуть зарадити бєзаробїтї. І дїєтьсє це в той мєнт, коли наші інстїтуції тїснєні зї всїх сторїв відомою лїєснїстю докладають всяких можливих аусїл, аби утрїматї на поверхнї рєштїки нашого національного майна та забезпечити — доки власть є — кусок хлїба тїснєчам родити наших службєвникїв. Висуваєтьсє замїт, що деякі наші установи дали гроші на якийсь там аносє. Цїї дї довії статтї — а цїль їх та сама, що посерєднєю представити наші інстїтуції як осередки національної зрадї. І тут тамє виявляєтьсє щось бїльшє як злоба авторїв статтї. Бож авторам докладно відомо, в яких обставинах пїдїєнуєтьсє такі "латки", хто за них старєєтьсє, хто за ними інтервєнує і що грознєть нашії фїнансовї чї торгівельнїї установи, залежнїї від прєбєтантїв рїзних чинникїв, — відмовити такий "латок". Відомо також добре авторам статтї, кїлькє наші установи жертвують на наші народнї цїлі. Чомуж автори вїбрали саме тільки одну справу, не з нашої вили за мало сполучнїєванїї?

Хто є автором цїєї акції проти наших установ? Дві групи людєв. Одна — це високо квалїфікованї, дипломованї інтелїгентї. Нєвїдїтї були в провєдї своєї ставової спїлки. Спїлка мєла всї навадки статї нашою національною гордістю статї бєзволєном нашого економїчного

життя, відрієм для інших наших спілок. Але спілка впадала та потягнула за собою руїну кількох наших установ і приватних одиниць. Виявлялося, що провід спілки породив махінації з векторами. І люди з цього проводу спілки лавно засновують тепер свою „партію“, видають свій орган і „санують“ наші установи. Трагічний приклад повстання моралі.

Друга група — це політики-недачники. Тепер творять спільний фронт з „економістами“ — недачниками в офензиві на наші установи.

І цим людям, ради розбудження сенсації, ради розбурхання латентних підопринь супроти внаправлених робітників і керівників наших установ, що падають під ударами зовні, ве бракує підняти штовхати заду ножем у спину і ставити їх у становище... народних заправців.

Ці панове пишуть, бо легко перо ходять. Кидають болотом на ліво і право, бо вони не несуть ніякої відповідальності на своїх плечах. А вато присвоїли собі право безмежної і злобної критики того, що робиться. Але цікаві ми аналіти, що скажати ті пані, колиб так у нас поведене рішучо відір проти ріжних „апофеї“, а через те потерпіла установа, а кількох службовців опинилося без праці. Ці горлачі перші крикнули знову „разини“, але у тім випадку не за національну „зраду“, а „недобальство“, що за таку „дурницю“ пошкоджено установі.

Прійдіть, панове, і подивіться, як у нас працюють, з чим у нас боряться, як нас усі б'ють, а тоді побачите, як болюче і ви нас ударили. Але це мабуть до вашої свідомості не дійде. За трудне!

Службовик.

Деякі риси з життя й праці ВУАН.

Ще раз постанови. — Наукова п'ятилітка. — „Єдино-наукові“ методи.

З часу підписання складу Всеукраїнської Академії Наук „громадсько-політичний“ елемент відбулися великі зміни у самій структурі Академії, і у внутрішнім її житті.

Теперішня структура ВУАН така: замість попередніх трьох відділів, а саме історично-філософського, фізично-математичного та соціально-економічного, ВУАН має тепер у своєму складі лише два відділи — природничо-технічний та соціально-економічний, куди як окрема секція ввійшов колишній історично-філософський відділ. Ця зміна повстала в наслідок того, що вся наукова робота ВУАН має бути присвячена проблемам соціалістичного виробництва та виконанню тих завдань, які ставить перед ВУАН більшовицька влада й комуністична партія для соціалістичної реконструкції країни.

Про цілковиту підпорядкованість наукової роботи ВУАН директивам комуністичної партії свідчить найкраще протокол сесії Ради ВУАН в днях 8—9 червня 1932 р., поміщений у ч. 4 „Вістей Всеукраїнської Академії Наук“ за 1932 р.

У своїм справозданні, яке 20. квітня 1932 р. зробила Президія ВУАН Президії Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету (скорочено ВУЦВК) просто вказується, що „ВУАН поклада в основу своєї роботи на другу п'ятилітку постанови XVII. партконференції“ („Вісті“... ч. 4, 1932., стор. 11-а).

У відповідь на цей реферат Президія ВУЦВК-у зі свого боку дала ВУАН цілу низку доручень „у світлі постанов XVII. партконференції“ щодо розроблення в першу чергу деяких проблем з економічних і технічних питань.

Не стану тут перераховувати всіх тих проблем, які має в першу чергу розробити ВУАН на доручення Президії ВУЦВК-у, вкажу лише, що дві проблеми завдають, мабуть, найбільш труднощі для їх опрацювання саме тепер, коли український народ вигибає від голоду: це — „наукові засади раціоналізації харчування людності“ та „гіпотеза людності УСРР в другу п'ятилітку за станом, віком, тощо“ („Віст.“ стор. 30 і 31). Мабуть і Президія ВУЦВК-у передбачала ці труднощі, бо в окремій постанові зазначила, що ВУАН успішно упорається з проблемами, які їй доручено, якщо вона опанує „матеріалістичну діалектику методу Маркса-Леніна...“ („Віст.“ стор. 31).

В нагороду за підпорядкування своєї наукової роботи директивам більшовицької влади та комуністичної партії ВУАН дістала таку атестацію від Президії ВУЦВК-у: „ВУАН увімкнулася своєю науковою роботою у велику історичну справу перетворення України, під проводом Ленінової партії і радвлади, на країну могутньої соціалістичної індустрії і найбільшого в світі соціалістичного. Подолавши спадщину СВУ (Спілки Визволення України. С.), ВУАН знайшла шлях до робітничо-селянських мас, розгортаючи дедалі більше, поруч науково-дослідної роботи, науково-популяризаційну діяльність. Цьому процесові внутрішнього зростання, зміцнення і широкого розгортання наукової роботи сприяло, зокрема, влиття до Академії видатних науковців-академиків і наукових співробітників марксистів-партійних і позапартійних.“ („Віст.“ стор. 28 і 29).

Відкриваючи сесію Ради ВУАН 8—9 червня 1932 р., президент Академії акад. О. Богомо-

лов не твердів, що Вам не треба життєвого забезпечення. Так говорило вже багато людей і тому міліони вдів і сиріт живе в нужді. Пам'ятайте про це і забезпечте свою родину в одиночному

УКРАЇНСЬКОМУ ТОВАРИСТВІ ОБЕЗПЕЧЕННЯ НА ЖИТТЯ І РЕНТИ

„КАРПАТІЯ“.

ЛВІВ, РИНОК Ч. 38 (власна каменниця).

лець підкреслив у своїй промові, що „наука партійна. За кордоном вона — зброя пригнічення пролетаріату. У нас — засіб активний, що за його допомогою робітничка класа під проводом компартії будуватиме соціалістичне суспільство.“ („Віст.“ стор. 11). Згадана тут сесія Ради ВУАН займалася виключно обговоренням плану роботи ВУАН на найближчу п'ятилітку. У відкритті на тему „Основні контури п'ятилітнього плану Всеукраїнської Академії Наук“ акад. О. Палладан вказав, які саме проблеми має опрацювати ВУАН за час чергової п'ятилітки: „Завершення сопреконструкції, створення новітньої технічної бази, повне у суспільненні всіх основних засобів виробництва, організаційно-господарське зміцнення кооперативів, організація соціалістичного побуту, великий розвиток соціалістичних форм праці, здійснення завдань культурної революції та активних свідомих будівників безкласового соціалістичного суспільства — ось усе це треба відбити в планах нашої Академії на другу п'ятилітку.“ („Віст.“ стор. 33). Накреслений акад. О. Палладаном план ВУАН дуже виразно свідчить про те, як завзято стираються межі поміж вищою науковою установою та програмою комуністичної партії.

Всеж слід зазначити, що серед присутніх на цій сесії Ради ВУАН знайшовся один, який виступив на захист студіювання минулого (акад. М. С. Грушевський не брав участі на зборах цієї сесії, бо його, як відомо, вислали за межі Сов. України). „У нас часто — так говорив представник від Народного Комісаріату Освіти С. Мінкевич — за актуальне розуміють тільки те, що було та що є лише за доби пролетарської революції і революції 1905 р., бо тоді була революція, а спуститися до історичного минулого і розробляти історичні проблеми з погляду сьогодення — це нібито дехто вважає за неактуальне. Такі погляди, звичайно, неправильні. В історичному минулому можна знайти найактуальнішу тему на сьогодні. Ми не повинні забувати, що науковий колектив Радянської України й цілого Союзу є провідний колектив у методологічних питаннях всього світу. І коли над питаннями минулого працює цілий світ, то ка-

ФЕЯЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 26. ЖОВТНЯ 1933.

ГАЛАКТИОН ЧІПКА.

ПОЗА РІДНІ МЕЖІ.

II.

Другий день нашої прогулянки встав вітряний, але погідний. Тільки великі плахти хмар неслися по небі і грозили, що кожної хвили зберуться в гурму та лонуть на нас дощем.

Тому тільки поверховно оглядаємо Івонич і далі — в дорогу. На відвіднім питаю якогось івоничанина:

— А українці тут живуть?

— О, ні! Івонич чисто польський, але до-акола є їх ще досить.

— А бідаб їх узля! Так далеко на захід і вони ще є!

Івоничанин безрадно здвигнув раменами.

— Що робити! Від віків тут живуть...

Виділяємо з Івонича з приємним почуттям, що ми ще є поза рідними межами. Певно, там десь на долах, на право від нас, уже давно чужонаціональне море, тут ми весь час ще своїми водами плинемо.

Але як на злість наш шлях скручує на право. Радіб побачити якусь ознаку нашого і що-раз питаємо:

— Церква чи костел?

— Костел! — відповідають нам.

Мейсе Пястове... Роті... Рувне...

Може це і нові назви, може змінені — все одно. Ледви, чи хто пам'ятає ще, як вони колись називалися.

Ось якесь містечко. Відіждемо на ринок і стаємо избрати бензину. Містечко Жмігруд називається.

— Цікаво, як воно по українськи? — Каже хтось із наших товаришів.

— Певно Жмігорові! — додумуюся. — Жмігорові... жмидати... жиди...

Рисів... ах! ах! і обзираюся по ринку. В

однім куті статуя покровителя пожарників — св. Флоріяна. Святій розмальований на весело: Синявою коновкою лне зелену воду на червоний вогонь, а й сам має кілька красок на собі. Я не критик від мистецтва і не можу в цій справі забирати голосу. Добре це виглядає чи ні. Лишаю це людям, які... деколи ще менше розуміються на тім як я.

Біля св. Флоріяна маленька фірчина, а коло фірчини чоловічок з батоном. Голова похилена, ноги в ходаках — щось мене торкнуло. Піду спитаю хто він і звідки.

— Ви русин чи поляк?

Схилена голова піднеслася і на мене глянули два маленькі чорні очка. Допитливо, підзорливо, недовірно.

— В-и русин, правда?

— Русин! — відповідає.

— А звідки ви?

— З Котів, півтори миль від Змигорова.

— Від чого кажете?

— Від Змигорова.

— То Жмігруд по руськи... Змигрові.

От і маеш! Хто був би додумався до такої назви! На жадній карті його не знайдете, ніхто її не знає, хіба лемко з Котів пригадає собі... Але чи тільки Змигрові одинокий! Він лежить далеко на заході і вже тільки одним боком зачіпає за нашу територію. Про Нози Загуж, який ще добре по наших боці, я думав, що він називається Нова Загіря. Не стадаюся признатися до того, бо знаю, що багато наших подіб-но думає.

— А ви православний? — питаю далі лемка.

— Православний. Вже штири роки

— Чомуж ви перейшли?

— Бо перешли ми не били ми поляки ми русини. А тепер ми твобді русини.

— Хтож у вас сповісником?

— О, бардаз табдрий русин. Швацька, З Во-

лина.

— А по якому м'язі я говорю?

— По росейськи.

— І ви розумієте?

— Розуміємо, іно не вшитко.

Я собі уявляю як то „не вшитко“ виглядає. А ще ліпше уявляю собі як виглядає ціле те село. Зате не можу собі уявити як може один українець зрікатися номінації на лемківського католицького єпископа, а другий на волинського православного...

Бензина набрана, мотор грає, бувай здоров лемку з Котів, якому о. Швайка з Волини гварит по росейськи. Може ще й для тебе і твоїх Котів постаряться твої старші брати за священика, який не буде тебе втлочувати в російську націю. Ти твердий і чесний, пережив і переживавш ієсодно, то напевно доживеш кращих днів!

За Змигоровом Горлиці...

Хто з передвоєнних людей не пам'ятає отої поетичної назви малого підкарпатського містечка. Там розігралася одна з найбільших битв світової війни. План її виробив ген. Гецендорф, переміг ген. Макензен, а виконали австрійські і німецькі воєнки. І ті, що вернулись погін до своїх домів і ті, що вже ніколи не вернулись. Куди не глянути ще нині видніють сліди боїв. А крім цього цвинтарі, хрести, пам'ятники.

На однім пам'ятнику напис: „Чужою була вам земля, яку ви боронови, тепер, коли вас прийла до себе стала вашою матірню.“

Німецький пам'ятник і направду чужою була їм ця земля. Але боронови вони на ній своїм волі, своєї потуги і тому гинули без скрги на устах. Хто зна чи не ліпше боронови її як ми... Гриві...

Ярмарок у містечку. Кризь гущу рогатої худоби, півод, продавців і купуючих пробити тяжко. Впадає в око один об'яв: коні далеко кращі як у наших сторонах. Ніде правди діти — не має наш галицький селянин любови до коня. Запряже свої „котята“ до тяжкого воза, шмагає по ребрах, а від вечір поставити коло стійки їжі! Від Грибова починаються гарні коні — зокрема, що вже не наші люди. Десь-де-десь пона-

жу, як не нам, передовому колективі, треба просунути наперед цю справу?" (Див. стор. 54).

Не будемо дивуватися тому, що для обґрунтування необхідності студіювати минуле доводиться похитатися на провідну роль більшовицьких учених. Що методологія цих учених має стати зразком для всього світу — це аксіома, яка не потребує серед правдивих комуністів будь-яких доказів. Тому до неорозуміло для нас самопевності вчить акад. О. Паладієв закордонних учених, подаючи ВУАН звіт про свою участь на XIV Міжнародному фізіологічному конгресі в Римі (в дні 29. серпня — 3. вересня 1932 р.), що „тільки диктатура пролетаріату, озброєного теорією Маркса-Леніна-Сталіна, забезпечує справжній поступ науки“ (Див. стор. 76).

Однак не треба думати, що наукові діячі на Сов. Україні справді „уважались до соціалістичного будівництва“, як це запевняв акад. О. Богомолець на сесії Ради ВУАН 8—9. червня 1932 р., — цим перелічить уже той факт, що серед 79 академіків, яких намічувалося в 1931 р., лише 8 академіків належало до комуністичної партії. (Див. стор. 27).

Правда, за останній час праці деяких українських учених все більше ряснють цитатами з Маркса-Енгельса-Леніна-Сталіна, але ця „марксистська фразеологія“ є один із засобів боротьби за існування для пересічного громадянина на Сов. Україні, в тім часі, розуміється, і для українського вченого.

Ст. Сірополько.

ДОЛЯР ВПАДЕ?

З Вашингтону повідомляють, що перші трансакції за купівлі золота згідно з новим монетарним планом відбудуться небагато. Ціна золота буде мабуть вища від ціни на лондонському і паризькому ринку. Акція ця має увільнити долар від контролю лондонських і паризьких банків і європейських спекулянтів. Рузвельт думає, що в такому випадку долар упаде, а рівночасно зросте світова ціна золота, бо нововипущене золото не вислатимуть за кордон.

ЗВИШКА ДОЛЯРА Й ФУНТА В ПАРИЖІ.

ПАРИЖ, 24. 10. ПАТ. Паризька біржа на вістку про упадок кабінету zareгувала нагальною завищеною ціною долара та фунта. Передпозитивним нотували долар 17.97, а фунт 83.20.

КОРАБЕЛЬНА КАТАСТРОФА.

СІНГАПОР, 24. 10. ПАТ. У неділю ввечері затонув під час бурі корабель „Тронч“. Із 28 людей залоги врятувалося лише 9.

детське ще миршавенький коник — знак, що наші недалеко.

В Новім Санчі — остання церква, яку можна побачити в дорозі до Закопаного. Місто гарне, чисте, завбільшки як Стрий. Там і Дунаець, до якого горами доходять наші села.

За Новим Санчем уже навіть не питаємо чи костел чи церква, хоч можна їх брати і за одне і за друге. Перехрещення архітектурних впливів.

Але по огорожі коло костелів можна пригадати, що це за святиня. Ні в одній місцевості Галичини нема таких гарних мурів, чи парканів довкола церков. Те саме і з приходствами: всі гарні, чисті, з добрими будинками і з цілою огорожею. Не так як у нас, де плоти і будинки по приходствах стали предметом приповідок, анекдот і сміховинки.

Від Нового Таргу починається гуральський світ. На овиді виринули могутні стіжки Татр, у містечку з'явилися гуральські строї. Коні чимраз кращі.

Поройн. Мовби передмістя Закопаного. Переїжджаємо попри пошту, нині вже історичний будинок. Тут перед війною сидів „сам“ Ленін і „сам“ Троцький, а в пивниці мали тайну друкарню. Дуже вона тайна не була, але Австрія уважала її за тайну, хоч і нешкідливу. Здається ніхто з поронинських громадян не підозрівав, що ці два люди потрясуть колись цілим світом і видадуть більше засудів смерті, як видали в Поройні сотників.

Минаємо поштовий будинок, нічим на зверх неспікавий, а з такою славною минулистю і швидко виходимо поза село. Пакт неагресії своїм порядком, але жадка про тих двох мешканців Поройні все таки не дуже підсилює буржуазний тумор.

Звечоріло. Рефлектори пробіли сумерк і поглядали на дорогу. Починає накралати дощ.

Перед нами в долині Закопане — ніть нашої дороги.

Переговори в справі створення кабінету.

ПАРИЖ, 24. 10. ПАТ. Президент Лебрен переговорював нині з представниками палати та сенату. Насамперед прийняв президента фінансової комісії парламенту Мавлі та президента тієї ж комісії сенату сен. Кайо. Після переїзду президента конференції із гол. референтами тих комісій: пос. Жакіє і сен. Реніє. Після президент прийняв президента парламенту Буйсона і президента сенату Жаненей. Председник парламенту після півгодинної аудієнції, виходячи з Елізейської палати сказав

журналістам: Президент республіки хоче скоротити кабінетну кризу. Він думає, що Балачка Лебрена з Жаненей тривала з 20 хвилин. Жаненей після того, як вийшов із палати, ніяк хвилює є безпека франка та країни. Жаненей думає, що теперішня палата є в силі закласти та дисципліну.

Вечір у роковини смерті Лесі Українки.

Дня 21. п. м. влаштувала львівська Філія „Союзу Українок“ святковий вечір з нагоди 20 роковин смерті Лесі Українки. Реферат про значіння і вплив Лесі Українки на наше політичне життя — дуже синтетичний та проглядний — мала п. Ліза Круківна, яка за 25 хвилин суміла сказати чимало цікавого. Солов'їв п. Марії Свіської при аккомпаніменті проф. Ніканковського виконав опрацьовані оплески. На репертуар п. Свіської склалися пісні виключно до слів Лесі Українки, а інтерпретація співачки претарно відзеркалювала настрої та психіку поетеси. Третєю топкою програми була рецитація мр. Ірини Шкарківної двох віршів Л. У. „У пустині“ та „Хвиля“. Перший вірш, сильно настроєний, з біблійною заокраскою віддала рецитаторка по мистец-

тву. Висловом враження, яке зробив цей вірш на слухачів, була хвилююча мовчанка після закінчення рецитації. Другий вірш „Хвиля“, претарно мильовитий річ, виконала принайм, мов шуму морських хвиль — так вірно передала п. Шкарківна чудову музику слів поетеси.

Після цієї частини схода почався неформальний вечір, що дала нагоду гостям переставити кілька годин у милому настрою. Слід зазначити, що до кінця вечора свята причинилося ще й невисхідно, але зі смаком прикрашені сали.

Як зачуваємо, цим святом хоче Філія „С. У.“ у Львові почати низку подібних сходів, які мають почитати реферати з товаришеским чаєм.

Госпа.

Нова економ чна установа.

Українська кооперативна перерібка овочів „Продукція“.

На українському національному господарському дозі видко у нас таки шораз ширший поступ. Можемо вказувати численними фактами, що ми вже вийшли із давнього нашого одинокого поля хліборобської нації. Сильно ми вже відірвалися в ділянці торгівлі тисячами різноманітних кооперативів і тисячами українських купців. Не станули ми в цьому тільки на обслузі села, але шораз численніші закладаємо станиці по містах (в цьому Перемислі в останньому часі 5 українців відчинили свої крамничі).

Ця розбудова різної торгівлі дала достаточну базу для різного промислу. І хоч дуже у нас хроміє організація наших грошових засобів, без яких неможливий сильний розвій промислу, то всеж таки ініціатива поодиноких людей могла при епертій праці виказати тут несподівані успіхи.

Колись історія нашого розвитку може і згадає українське прийняте службовництво, яке при голодних своїх платнях майже одинокі під цю пору пробігали нові шляхи українського промислу. Коло кооператива „Зоря“ на передмісті Богданівці у Львові за ініціативою приватних службовників поставало виробництво ситки до білого, шарфу і чорнил. Професійний союз українських приватних службовників „СМПУГА“ дав початок продукційній кооперативі „Супільний Промисл“, що займається виробництвом знаної вже у нас цигорки „Луна“.

Не лишаться позаду і службовники Народньої Торговлі. Їх професія спілка, що шляхом дрібних озброєностей змогла прибирати за повоєнні роки досить значні, як на наші мари відносини, фонди, започаткувала ще одну продукційну кооперативу: „Продукція“, до якої службовники Народньої Торговлі аложили вже уайлами по зол. 50 — квітоту около зол. 5.000 самого уайлого капіталу. Надто цій кооперативі стають до помічі прибрані фонди службовників „Народньої Торговлі“.

Кооператива „Продукція“ вибрала таке підприємство, яке своєю природою звязувало би нерозлучно українських селян з їх містом. Вона поставила собі за мету перерібку овочів на фабриках, такі як мармелад, повидла, конфітури, джеми і т. п. На заході цей промисл тішиться великим розмахом, доставляючи населенню здоровий і дешевий харчовий продукт. У нас цей промисл був увесь в чужонаціональних руках, хоч сирівець для цього промислу походив від українців. Згідно з польською навіть статистикою найбільше площі від селян на цілу Польщу має Волинь. Отже сировина у нас на цілу Польщу найбільше. Крім цього поширюється у нас дуже швидко городництво, що також дає багато сирівців, як помідори, горох, фасоль тощо, для промислу „Продукції“. Коли „Продукція“ розвине свій промисл, то причиниться сильно до піднесення українського села, даючи йому добрі ціни за сирівці, а заразом буде давати добрий та дешевий харчовий продукт містам.

Цього року кооп. „Продукція“ приступила до виробництва овочової мармелади під контролею українських інженерів-хеміків і проває її через Народню Торговлю. Львів, Ринок 36.

Уважаємо, що весь український загальний праїме з радістю вістку про заложення української кооперативної фабрики перерібки овочів, тому просимо всі українські кооперативи і всіх українських купців держати у себе тільки мармелад української кооперативної „Продукції“, а всіх українців спонукати купувати лише мармелад цієї кооперативної.

Кооператива „Продукція“ оснований на здорових фінансових підставах і має стати устаткованою загальною

української значіння. Тому кличемо всіх: Політосою, кооперативами, купцями, урядовцями, службовцями, міщачами і селянами — аступайте в члени цієї кооперативної і допоможіть їй стати на висоті важкої національної установи. За інформаціями звертайтеся на адресу: „Продукція“, Львів, Ринок 36.

ЗАЛІЗНИЧА КАТАСТРОФА.

ПАРИЖ, 24. 10. ПАТ. Біла Шербурга вискочив поїзд зі шни. Згідно з першими вістками вбитих є 40 людей.

НОВИНКИ

— Відома кравецька робітня у Львові ВАСИЛЯ ГРЕСЯКА перенесена під ч. 23 вул. Сантурської, III. сходи, I. пов. Приймає замовлення на 40 арш. дешевше на мужеські збрання, реверенси. Найліпші матеріали на складі. 453 7—49

— Нові римо-кат. парохії у львівській архієпископії. На основі декрету, виданого львівським архієпископом д-ром Твардовським, освячено в останньому часі такі нові римо-кат. парохії на терені його архієпископії: у Львові св. Вікентія а Павла, у Волкові, пов. Перемисльщини, у Хромагорбі, пов. Стрий і в Плауці Матія.

— Ріки вилили. Наслідком єдиних дощів піднісся значно стін води на Бистриці Назаріанській. В Товмаччині піднісся рівень води на ріці Ворона на 3 і пів метра понад нормальний, наслідком чого вода виступила з берегів і залила поля та пасовиська.

— Повінь на Буковині. На всіх буковинських ріках і потоках наслідком дощів піднісся вода. Осінні польові роботи припинено. Гроїть повінь від Серету, Бистриці, Сучави, Черемоша й Прута. В Черніпахах передмістя Калінівка під водою. На одній вулиці одна фабрика під водою. Хати при вул. Понаїти мають воду в підницях. При вул. Виноградній земля зачала ділі усуватися. Магістрат наказав евакуацію кількох хат.

— Арештували адвоката. У вівторок на приказ станиславського прокуратора арештували адвоката д-ра А. Чорненка й апіканта Осипа Бойчука. Закидають обом проступок із 97 5 к.

— Перерва трамваєвого руху у Львові. У технічному позі, що віз сукно, полотна й хустки, зломилася вісь на вул. Коперника повисе дух семінарії. Наслідком того припинили бунт трамваєвий рух довше як на годину.

— Поліцей застріляв аязця. В заг. шпиталі у Львові помер привезений з Ланя пох. Білоруба в'язень з Бригідок, Ян Кубік з постріловою раною в плечі. Кубік, відсліджуючи кару за крадіж, дістав був відпустку з львівської аязничі на час пільних робіт. Коли речення відпустки скінчилося і в'язень добровільно не зголосився в Бригідках, влада рішила приставити його примусово. Перед кількома днями Кубік, хоплюючи в полі бульбу, побачив поліцей і почав тікати. Поліцей ажив пальної зброї і ранив тяжко Кубіка, наслідком чого перевезли його до шпиталю.

— Найнижча платня службовців. Новий закон про платні державних службовців і функціонерів, що обов'язуватиме від лютого 1934, вводить основну реформу платень. Основуватися вони буде на цьому, що платні складатимуться з двох

На протестаційному фронті.

РОГАТИНЩИНА.

Для 2. X. п. р. відбулася в Рогатині нарада підпоручників всіх трьох на якій утворено Північний Комітет Ратушки України в Рогатині. У склад Комітету увійшли: посол Степан Кулик, голова, о. дек. Іван Шербанюк, заст. голови, мей. Роман Шенкерик, секретар і члени Комітету: дпр. О. мей. Бачинський, дпр. Григорій Дмитрів, п. Михайло Лішак і п. Анна Ратич. Комітет приступив негайно до праці в повіті.

Для 18. X. п. р. відбулася протестаційна нарада в Бурштині для всіх громад бурштинського судового повіту. До протестації увійшли: дпр. Лішакський, мтр. Бароболан і п. Даниш. На нараді відбулося понад 1.000 осіб, представників усіх сіл повіту. Реферат про політичне положення українського народу та про події на Волині України виступив посол Степан Кулик. У дискусії промовляв п. Михайло Лішак. Після того нарада прийняла одностайно протестаційну резолюцію.

частині із основної платні та функційного долатку. Додаток признаватимуть лише службовці у чинній службі. Цілість платні буде така сама як досі. Основні платні в поодиноких групах будуть такі: група XII — 100 зол. місячно, XI — 130 зол., X — 160 зол., IX — 210 зол., VIII — 260 зол., VII — 335 зол., VI — 460 зол., V — 700 зол., IV — 1000 зол. місячно. Поза цією основною платнею службовці в чинній службі діставатимуть і функційні додатки. Додаток цей вноситиме найменше 15 зол. місячно та доходитиме до 25 зол. місячно, для керівників відділів і заступників старостів до 100 зол., для старостів до 200 зол., а для начальників відділів до 250 зол. Емерити не одержуватимуть функційних додатків.

— **Переїханий поїздом.** На зал. станції в Саджачі (Станіславщина) залізничний поїзд переїхав 21-літнього Сал. Віндера з Коломиї. Тіло його колеса розірвали на дві частини.

— **Епілог заворушень у Лапанові.** В краківському процесі проти 16 учасників подій в Лапанові оголошено присуд, яким кільканадцятьох обвинувачених засуджено на карі від 6 до 15 місяців в'язниці з позбавленням горожанських прав на п'ять літ. Шістьох обвинувачених увільнили.

— **Ще одна не хоче до академії.** Крім Андрія Струпа також Казимира Ілляковичівна не прийняла місця в польській академії літератури. Умотивувала це недугою.

— **Що буде з б. берестейськими в'язнями?** З варшавських міродатних кол повідомляють, що прокуратор кожного дня може видати приказ арештувати засуджених провідників Центролізу. Колиб виявилось, що котрийсь із них укривається, видадуть приказ відшукати його й арештувати. Колиб засуджений скривався, стріле його додаткова кара.

— **700 емігрантів до Палестини.** З Варшави вийшло крізь Львів і Констанцу до Палестини 700 жидівських емігрантів. З Констанци поїдуть до Палестини кораблем.

— **Що бачив американець в Радянщині?** Кореспондент ньюйорського „Таймса“ в Радянщині, Волтер Дуранти, вийшов до Ростова над Доном і звідтам прислав до своєї газети поміщення. В першій кореспонденції пише, що влада забирає збіжжя в півдня і висилає на північ, а в другій, що у фабриках раз на день такий дають страву. Хліб продають в Ростові незаконно, бо в законний спосіб не можна його докупитися. Ціна вносить по 2 рублі за один кілограм. Приватно продають навіть і білий хліб по 10 рублів, цебто 5 доларів, за фунт. Селянам не вільно продавати хліба, доки не сповнять своїх зобов'язань для держави і не доставлять всього зерна, вимаганого урядом. Дуранти каже, що ці зобов'язання відберуть дві п'яті частини збору. В розмові з урядовцями Дуранти довідався, що багато населення прогнано з рідних околиць і відіслано на роботи до Канади, що лучить Біле Море з Балтійським, але вони можуть дістати назад своє право громадянства, коли покажуть свою лояльність в роботі.

— **Всі до церкви.** Визначні світські люди з Нью Йорку організували комітет, якого гаслом є: „Всі до церкви!“ На чолі руху стали жиди, католики й протестанти, а запросили на покровителя през. Рузвельта. Завданням того руху спонукати американську молоддь зацікавитися з релігійними засадами, щоби їх придержуватися в практиці. Ініціатори руху розпочнуть кампанію в той спосіб, що склянуть наперед прилюдне масове віче під голим небом на площі перед ратушем. Промовців уже позначували, лише ще кардинал Гей не призначив свого священика. Але має це зробити в найближчих днях і тоді вже будуть заступлені всі три віри.

Про положення на Радянській Україні.

За останній тиждень (від 17. до 21. X. м.) помістив „Манчестер Гардіан“ п'ять обширних статей про положення на Радянщині, головню на Україні.

Статті пише офіційний представник М. Г. в Москві. Статті мають заголовок „По радянському краю: інформаційна подорож“. Стаття з 19. X. м. має підзаголовок „Гарний урожай на українських землях“.

Стаття з 19. X. м. писана з Полтави, про яку каже автор: „Полтава як і інші радянські міста знаходиться на спартанському пайку, наложеному амбітними змаганнями п'ятилітки. М'ясо й товщі дуже рідко можна побачити, а як смакує цукор, більшість населення вже й забула. Зате пайок: хліба дістають регулярно (три-четвертини, або цілий фунт на день для урядовців і подвійно стільки для фізичних робітників); у важніших і більших фабриках починаються до поліпшення прохарчування робітництва ще й місцеві ідеали (в залізничних робітнях і магазинах, в беконній та металевій фабриці); ціни хліба поза пайком упали зі своєї головокружної височини, на якій вони трималися минулої осені і зими і тепер можна дістати кілограм білого хліба за три рублі, а чорного, важкого житнього хліба за два.“

Далі подає автор інтерв'ю з головою місцевого виконавчого комітету рад, Межуєвим. Цей голова запевнив кореспондента, що цього року був прегарний урожай і всякі побоювання голоду безпідставні.

На запит кореспондента, скільки правди є в поголосках про брак поживи, який давався відчуті в полтавській окорузі минулої зими і на весні, Межуєв відповів:

„Елементи голоду були. Були й випадки голодової смерті. Але оповідання про вмирання з голоду населення, які появляються в емігрантській пресі, це видумки. Найкраще заперечення тому, це наш владний весняний посіт та добрі жива тепер.“

Межуєв признав, що на центральних медичних стаціях Полтави було 2.400 хорих з голоду і що 10 відс. з них не вдалося врятувати.

В останній статті, яка появилася в М. Г. 21. X. м., описує автор містечко Білу Церкву та села довкола нього. І тут, таксамо як на Полтавщині, урожай мав бути кращий ніж пересічний, так, що на одного робітника в колективному господарстві припадає від 10 до 15 фунтів збіжжя на один робочий день. Коли хто пильно

працює і прибирав яких 200 робочих днів на свій рахунок, то його пайок доходив біля тону або півтора тони збіжжя. Про „добровільні“ задачі автор нічого не каже.

Кореспондент відвідав село Шкарівку. Голова місцевого союзу, Никоненко, заявив кореспондентові, що за мин. рік померло в тій громаді (яка тепер начислює 1.975 душ) 250 осіб. Один з управителів колективного господарства „Інтернаціонал“ поінформував англійського кореспондента, на його запит про смертність, що з 600 членів колективу вмерло за рік 70 осіб. Голод був і люди вмирали з голоду.

Про сам голод кореспондент „Манчестер Гардіан“ пише так:

„Щодо питання про голод, то жадеш чесний обсерватор, який дивиться отвертими очима, не може твердити, що в селах, які я відвідав, існує тепер голод, але не буде й заперечувати, що голод існував, і то немалий, а саме в перших місяцях цього року, головню в квітні й травні. У парі з голодом, розуміється, йшло загальне ослаблення людського організму і податливість на пошесті. Це значно збільшило випадки смерті. Можна сміло сказати, що жадів провінція яких кількох миль довкруги Москви не потерпіла стільки, що Україна і Північний Казахстан.“

Комісаріят Хлібообороти дав англійському кореспондентові деякі цікаві цифри про худобу на Україні. В році 1929 було на Україні 5.543.000 коней. В році 1933 (по закінченню п'ятилітки) число коней впало до 2.772.000. Число овець впало ще більше. В році 1929 було на Україні 6.652.000 овець, в р. 1933 лишалося їх всього 1.543.000.

„Важко, щоб хтось, що сьогодні відвідує російське чи українське село, не відчув цієї повної драматизму зміни, не відчув подиху трагедії.“ (УкрБюро, Лондон).

ДАР ОМ

З ЗНАМЕНІТІ Н О Ж И К И ДО ГОЛЕННЯ „САЛЬФЕРС“ тому, хто купить 5 шт. за 1.— зол. тільки Перфумерія С. ФЕДЕРА, Львів, Сикстуська 7. і Коперника 15 а.

Почтові висилки відвратно. Хто предложить цей вирізок отримає гарний дарунок

Розголос для справи переняв на себе звісний підприємець Баррон Колієр і переведе її одночасно по цілій Америці від океану до океану.

— **Крадіж на залізничній станції.** Вночі на 20. X. м., коли дижурний руху на станції Розваділ пов. Тарнобжег вийшов до поспішного потягу Львів-Варшава, з поштового відділу шез мішок, в яким находилася готівка 5.547 зол. і рекомендації листові посилки. Поліція арештувала нотованого злодія Едварда Мончку, у якого знайшла ключ, що надавався до поштового відділу. Дальше докопання викрило на полі біля Розвадова останки спаленої кореспонденції та довело до арештування співників крадіж, Франца Мусяла і Франца Брика. Значну частину вкрадених грошей відобрано.

Дописи.

ЯВОРІВЩИНА.

Створення збіжжєвої кооперативи. Головною рисою аномальності нашої сільсько-господарської кооперації є те, що вона займається майже виключно імпортом у село фабрикатів, а мало уваги присвячує експортові із села продуктів сільського господарства. Вправді молоко і яйця вже (частинно) вийшли у сферу зацікавлення нашої кооперації, але худоба і збіжжя — ці два головні продукти села — є ще „поза бортом“ і тому є тереном спекулянтських махінацій на шкоду нашого різничного населення. Лише де-не-де зроблено початкові кроки в тому напрямі, щоби кооперація обняла експорт головних продуктів села. До ряду тих перших кроків слід зачислити також почин Яворів у цілі створення збіжжєвої кооперативи. Цю галку, віддану Філією „Сільського Го-подаря“, реалізовану формально на установчих зборах дня 2. жовтня ц. р. через прийняття статуту, вписи членів і вибір першої 1-адміні Раді кооперативи, якої метою буде зкуповувати з сіл збіжжя і постачати село добрим насінням, штучними навозами й різними селом приладами. Закуплене збіжжя кооператива буде ставитися продати на більших ринках зерном, або в фор-

мі перетворів (мука, грис, крупи). Член кооперативи — продавець матиме таку користь, що зможе своє збіжжя продати в кооперативі за найвищу ціну, яка є в дн продажі, чи пак зможе своє збіжжя в кооперативі „заставити“ за якусь квоту з тим, що продасть його кооперативі щойно тоді, як настане ще ліпша ціна. Удільнозначено малий, 5 золотих, платний в ратах, тому змога притягнути в члени масово якнайбільше селян. Священники й інші інтелігенти зі сіл повинні підтримати працю кооперативи й подбати про масове членство селян.

Загальні Збори Кружка „Рідної Школи“ в Яворові. Дня 24. IX. ц. р. відбулися в Яворові Загальні Збори Повітового Кружка „Рідної Школи“. Кружок удержує 25-ий рік гімназію, має величавий двоповерховий будинок і велику, як на провінційальні відносини, бо 13.000-томову бібліотеку. Крім анічайних формальних справ Збори зайнялися матеріальним положенням Кружка. Стверджено з приємністю, що Кружок зумів добути понад 10.000 зол. датків з громадянства та що сплачено старих довгів Кружка на квоту 6.330 зол. Однак стверджено теж, що змогу сплати догуг добув Кружок головню через те, що завіз попросту неімовірно ощадности коштом платень професорів та коштом коначного збільшування шкільних кабінетів. Хоч квота жертв — 10 тисяч золотих є досить висока, як на Яворів, то з зложенні П взяв дуже малу участь повіт, особливо сільська інтелігенція, яка майже в цілості є вільна від складання щомісячного одностопроцентного датку. Очевидно, що від того обов'язку звільнилася себе вона сама. Крім ухвал у напрямі збільшення фондів Кружка Збори ухвалили домагання до управи гімназії, аби вона налагодила контакт зі своїми бушими вихованцями й щоби той контакт удержувала. Ця ухвала має на меті матеріальні справи (виховники гімназії по одбутті становили повинні датками підтримувати свою колишню школу), а також виховно-моральні. Гімназії, формуючи душу свого вихованця цілих 8 літ, повинна й надалі в межах можливості цікавитися долею свого вихованця.

Нова кооперативна крамниця. Кооператива „Гарбаря“ відкрила в будинку Народного Дому в Яворові крамницю шкіри й упряжі. Шкіра є виробу власного. Торги крамниці показались такі значні (щоби так і далі було), що не стає власних виробів і тому „Гарбаря“ — до часу свого поширення — покриває залотребування консументів частинно спроваджуванням товаром. В тій крамниці селянство має нагоду наглядно переконатися про різницю ціни, що є тут і в приватних крамницях. „Гарбаря“ приймає всякі шкіри до випрати на обсяг і кожухи.

„БЕСІДА“ й інші подібні установи є МІСЦЕМ ТОВАРИСЬКИХ СХОДИН, ГУТІРКИ, ЛЕКТУРИ І ЗАБАВИ. АЛЕ ЦЕ НЕ Є ВИПОЗИЧАЛЬНІ РІДНИХ ГАЗЕТ І ЙТИ ПІВ МИЛІ НА РІДНУ ГАЗЕТУ, ЗАМІСЦЬ КУПИТИ П ЧИ ПЕРЕДПЛАТИТИ, ЦЕ ПОВЕДІНКА НЕГІДНА ПОВАЖНОГО ГРОМАДЯНИНА

ГАЗЕТА НЕ ВИХОДИТЬ ЗАДАРМО: РЕДАКЦІЯ, ПАПІР, ДРУКАРНІЯ, КОРЕСПОНДЕНТИ, ЕКСПЛУАТАЦІЯ — ЦЕ ВСЕ ВИМАГАЄ ГРОШЕЙ!

СПОРТ.

КОМУНІКАТ ЛЕГКОАТЛЕТИЧНОГО СУБРЕФЕРАТУ У С. СОЮЗУ.

В неділю 29. жовтня в м. Р. відбулися на площі Соколів-Батька змагання з штафетних мучин: 4х200 м. 3х1000 м. 100—200—400—800 м. 6х штафети жінки: 4х75 м. 60—75—100—200 м. 2 тризмаг жінки. Крім цього відбулися змагання мучин у 2 класи, а саме біг 100 м. + 1500 м. спок у залі, мет кулею та диском. І наведені вгорі штафети скремо для 2 класи. Організація змагань: УСССР. Зголошення до суботи 28. жовтня в УСССР. Доміканська 11. Початок змагань: год. 9. рано.

ІСПИТ СУДДІВ.

В суботу 28. жовтня в год. 19.30 (7.30 вечір) відбулися в домішній УСССР. іспит на суддів легкої атлетики. Провідники клубів подають, щоб всі, що брали участь у кінці, явилися до іспиту.

ЗАКОРДОННИЙ СПОРТ.

Відень. Австрія — Ф.А.Ш. 2:2; Радія — Лібєртас 3:3; Вієнна — Гакоат 3:1; Спортклуб — В. А. Ц. 3:1; Адміра — Вакер 5:2; Він — Донау 3:2.

Табеля мистецтв. 1) Адміра 12 пунктів, 2) Радія 11; 3) Вієнна 7; 4) Австрія 7; 5) Донау 7; 6) Гакоат 7.

7) Ф.А.Ш. 7; 8) ВАЦ. 6; 9) Він 5; 10) Лібєртас 5; 11) Спортклуб 4; 12) Вакер 4 пункти.
Прага: Спайта — Казіно 4:2; Станія — Вікторія Жінки 3:2; Жієнція — Чехія Карлі 4:1; Богемієнс — Вікторія Пльзні 2:1; Телінеер — Наход 0:0.
Дукбург: Німеччина — Бельгія 8:1.
Берлін: Північна Італія — Берлін 1:0.

На допомогу жертвам пожежі.

ВИКАЗ ЖЕРТВ Ч. 3.

Гр.-кат. Урія Парох, Солонка 1.80; Пінтро, Жива Павлова 2.00; о. Кувліч Микола, Добротир 3.00; Гр.-кат. Урія Парох, Жиданці 6.00; Лівія, Свирута 4.00; Гр.-кат. Урія Парох, Заруді 24.00; Гр.-кат. Урія Парох, Михнікі 6.00; Гр.-кат. Урія Парох, Петрух 4.00; Петро Кухар, Лівія 1.00 — Тенетівський стан част. виплати допомог 799.00 зол.

За КРАЄВИЙ КОМІТЕТ ДОПОМОГИ ЖЕРТВАМ ПОВІНІ:

о. В. Лівіянік в.р., голова, Ім. Ю. Муляк в.р. касир.

Просимо далі стати жертви до "Центробанку" у Львові і до Української Школиці в Перемишлі.

Нові книжки й журнали.

ЖИТТЯ І ПРАВО, орган Союзу Українських Адвокатів і Товариства Українських Працівників, ч. 3, вересень 1933. Рік VI. Під редакцією редакційного комітету Левницького. Зміст: Пятнадцять нашого визначення; Проф. д-р М. Алерган: Кілька слів про відомості в п. до п'ятих виданих законів; К. Л. Перший член комітету Адвокатських Рад; Мр. М. Бараболо: Ч. 1 і 2, ч. 3, ч. 4, ч. 5, ч. 6, ч. 7, ч. 8, ч. 9, ч. 10, ч. 11, ч. 12, ч. 13, ч. 14, ч. 15, ч. 16, ч. 17, ч. 18, ч. 19, ч. 20, ч. 21, ч. 22, ч. 23, ч. 24, ч. 25, ч. 26, ч. 27, ч. 28, ч. 29, ч. 30, ч. 31, ч. 32, ч. 33, ч. 34, ч. 35, ч. 36, ч. 37, ч. 38, ч. 39, ч. 40, ч. 41, ч. 42, ч. 43, ч. 44, ч. 45, ч. 46, ч. 47, ч. 48, ч. 49, ч. 50, ч. 51, ч. 52, ч. 53, ч. 54, ч. 55, ч. 56, ч. 57, ч. 58, ч. 59, ч. 60, ч. 61, ч. 62, ч. 63, ч. 64, ч. 65, ч. 66, ч. 67, ч. 68, ч. 69, ч. 70, ч. 71, ч. 72, ч. 73, ч. 74, ч. 75, ч. 76, ч. 77, ч. 78, ч. 79, ч. 80, ч. 81, ч. 82, ч. 83, ч. 84, ч. 85, ч. 86, ч. 87, ч. 88, ч. 89, ч. 90, ч. 91, ч. 92, ч. 93, ч. 94, ч. 95, ч. 96, ч. 97, ч. 98, ч. 99, ч. 100, ч. 101, ч. 102, ч. 103, ч. 104, ч. 105, ч. 106, ч. 107, ч. 108, ч. 109, ч. 110, ч. 111, ч. 112, ч. 113, ч. 114, ч. 115, ч. 116, ч. 117, ч. 118, ч. 119, ч. 120, ч. 121, ч. 122, ч. 123, ч. 124, ч. 125, ч. 126, ч. 127, ч. 128, ч. 129, ч. 130, ч. 131, ч. 132, ч. 133, ч. 134, ч. 135, ч. 136, ч. 137, ч. 138, ч. 139, ч. 140, ч. 141, ч. 142, ч. 143, ч. 144, ч. 145, ч. 146, ч. 147, ч. 148, ч. 149, ч. 150, ч. 151, ч. 152, ч. 153, ч. 154, ч. 155, ч. 156, ч. 157, ч. 158, ч. 159, ч. 160, ч. 161, ч. 162, ч. 163, ч. 164, ч. 165, ч. 166, ч. 167, ч. 168, ч. 169, ч. 170, ч. 171, ч. 172, ч. 173, ч. 174, ч. 175, ч. 176, ч. 177, ч. 178, ч. 179, ч. 180, ч. 181, ч. 182, ч. 183, ч. 184, ч. 185, ч. 186, ч. 187, ч. 188, ч. 189, ч. 190, ч. 191, ч. 192, ч. 193, ч. 194, ч. 195, ч. 196, ч. 197, ч. 198, ч. 199, ч. 200, ч. 201, ч. 202, ч. 203, ч. 204, ч. 205, ч. 206, ч. 207, ч. 208, ч. 209, ч. 210, ч. 211, ч. 212, ч. 213, ч. 214, ч. 215, ч. 216, ч. 217, ч. 218, ч. 219, ч. 220, ч. 221, ч. 222, ч. 223, ч. 224, ч. 225, ч. 226, ч. 227, ч. 228, ч. 229, ч. 230, ч. 231, ч. 232, ч. 233, ч. 234, ч. 235, ч. 236, ч. 237, ч. 238, ч. 239, ч. 240, ч. 241, ч. 242, ч. 243, ч. 244, ч. 245, ч. 246, ч. 247, ч. 248, ч. 249, ч. 250, ч. 251, ч. 252, ч. 253, ч. 254, ч. 255, ч. 256, ч. 257, ч. 258, ч. 259, ч. 260, ч. 261, ч. 262, ч. 263, ч. 264, ч. 265, ч. 266, ч. 267, ч. 268, ч. 269, ч. 270, ч. 271, ч. 272, ч. 273, ч. 274, ч. 275, ч. 276, ч. 277, ч. 278, ч. 279, ч. 280, ч. 281, ч. 282, ч. 283, ч. 284, ч. 285, ч. 286, ч. 287, ч. 288, ч. 289, ч. 290, ч. 291, ч. 292, ч. 293, ч. 294, ч. 295, ч. 296, ч. 297, ч. 298, ч. 299, ч. 300, ч. 301, ч. 302, ч. 303, ч. 304, ч. 305, ч. 306, ч. 307, ч. 308, ч. 309, ч. 310, ч. 311, ч. 312, ч. 313, ч. 314, ч. 315, ч. 316, ч. 317, ч. 318, ч. 319, ч. 320, ч. 321, ч. 322, ч. 323, ч. 324, ч. 325, ч. 326, ч. 327, ч. 328, ч. 329, ч. 330, ч. 331, ч. 332, ч. 333, ч. 334, ч. 335, ч. 336, ч. 337, ч. 338, ч. 339, ч. 340, ч. 341, ч. 342, ч. 343, ч. 344, ч. 345, ч. 346, ч. 347, ч. 348, ч. 349, ч. 350, ч. 351, ч. 352, ч. 353, ч. 354, ч. 355, ч. 356, ч. 357, ч. 358, ч. 359, ч. 360, ч. 361, ч. 362, ч. 363, ч. 364, ч. 365, ч. 366, ч. 367, ч. 368, ч. 369, ч. 370, ч. 371, ч. 372, ч. 373, ч. 374, ч. 375, ч. 376, ч. 377, ч. 378, ч. 379, ч. 380, ч. 381, ч. 382, ч. 383, ч. 384, ч. 385, ч. 386, ч. 387, ч. 388, ч. 389, ч. 390, ч. 391, ч. 392, ч. 393, ч. 394, ч. 395, ч. 396, ч. 397, ч. 398, ч. 399, ч. 400, ч. 401, ч. 402, ч. 403, ч. 404, ч. 405, ч. 406, ч. 407, ч. 408, ч. 409, ч. 410, ч. 411, ч. 412, ч. 413, ч. 414, ч. 415, ч. 416, ч. 417, ч. 418, ч. 419, ч. 420, ч. 421, ч. 422, ч. 423, ч. 424, ч. 425, ч. 426, ч. 427, ч. 428, ч. 429, ч. 430, ч. 431, ч. 432, ч. 433, ч. 434, ч. 435, ч. 436, ч. 437, ч. 438, ч. 439, ч. 440, ч. 441, ч. 442, ч. 443, ч. 444, ч. 445, ч. 446, ч. 447, ч. 448, ч. 449, ч. 450, ч. 451, ч. 452, ч. 453, ч. 454, ч. 455, ч. 456, ч. 457, ч. 458, ч. 459, ч. 460, ч. 461, ч. 462, ч. 463, ч. 464, ч. 465, ч. 466, ч. 467, ч. 468, ч. 469, ч. 470, ч. 471, ч. 472, ч. 473, ч. 474, ч. 475, ч. 476, ч. 477, ч. 478, ч. 479, ч. 480, ч. 481, ч. 482, ч. 483, ч. 484, ч. 485, ч. 486, ч. 487, ч. 488, ч. 489, ч. 490, ч. 491, ч. 492, ч. 493, ч. 494, ч. 495, ч. 496, ч. 497, ч. 498, ч. 499, ч. 500, ч. 501, ч. 502, ч. 503, ч. 504, ч. 505, ч. 506, ч. 507, ч. 508, ч. 509, ч. 510, ч. 511, ч. 512, ч. 513, ч. 514, ч. 515, ч. 516, ч. 517, ч. 518, ч. 519, ч. 520, ч. 521, ч. 522, ч. 523, ч. 524, ч. 525, ч. 526, ч. 527, ч. 528, ч. 529, ч. 530, ч. 531, ч. 532, ч. 533, ч. 534, ч. 535, ч. 536, ч. 537, ч. 538, ч. 539, ч. 540, ч. 541, ч. 542, ч. 543, ч. 544, ч. 545, ч. 546, ч. 547, ч. 548, ч. 549, ч. 550, ч. 551, ч. 552, ч. 553, ч. 554, ч. 555, ч. 556, ч. 557, ч. 558, ч. 559, ч. 560, ч. 561, ч. 562, ч. 563, ч. 564, ч. 565, ч. 566, ч. 567, ч. 568, ч. 569, ч. 570, ч. 571, ч. 572, ч. 573, ч. 574, ч. 575, ч. 576, ч. 577, ч. 578, ч. 579, ч. 580, ч. 581, ч. 582, ч. 583, ч. 584, ч. 585, ч. 586, ч. 587, ч. 588, ч. 589, ч. 590, ч. 591, ч. 592, ч. 593, ч. 594, ч. 595, ч. 596, ч. 597, ч. 598, ч. 599, ч. 600, ч. 601, ч. 602, ч. 603, ч. 604, ч. 605, ч. 606, ч. 607, ч. 608, ч. 609, ч. 610, ч. 611, ч. 612, ч. 613, ч. 614, ч. 615, ч. 616, ч. 617, ч. 618, ч. 619, ч. 620, ч. 621, ч. 622, ч. 623, ч. 624, ч. 625, ч. 626, ч. 627, ч. 628, ч. 629, ч. 630, ч. 631, ч. 632, ч. 633, ч. 634, ч. 635, ч. 636, ч. 637, ч. 638, ч. 639, ч. 640, ч. 641, ч. 642, ч. 643, ч. 644, ч. 645, ч. 646, ч. 647, ч. 648, ч. 649, ч. 650, ч. 651, ч. 652, ч. 653, ч. 654, ч. 655, ч. 656, ч. 657, ч. 658, ч. 659, ч. 660, ч. 661, ч. 662, ч. 663, ч. 664, ч. 665, ч. 666, ч. 667, ч. 668, ч. 669, ч. 670, ч. 671, ч. 672, ч. 673, ч. 674, ч. 675, ч. 676, ч. 677, ч. 678, ч. 679, ч. 680, ч. 681, ч. 682, ч. 683, ч. 684, ч. 685, ч. 686, ч. 687, ч. 688, ч. 689, ч. 690, ч. 691, ч. 692, ч. 693, ч. 694, ч. 695, ч. 696, ч. 697, ч. 698, ч. 699, ч. 700, ч. 701, ч. 702, ч. 703, ч. 704, ч. 705, ч. 706, ч. 707, ч. 708, ч. 709, ч. 710, ч. 711, ч. 712, ч. 713, ч. 714, ч. 715, ч. 716, ч. 717, ч. 718, ч. 719, ч. 720, ч. 721, ч. 722, ч. 723, ч. 724, ч. 725, ч. 726, ч. 727, ч. 728, ч. 729, ч. 730, ч. 731, ч. 732, ч. 733, ч. 734, ч. 735, ч. 736, ч. 737, ч. 738, ч. 739, ч. 740, ч. 741, ч. 742, ч. 743, ч. 744, ч. 745, ч. 746, ч. 747, ч. 748, ч. 749, ч. 750, ч. 751, ч. 752, ч. 753, ч. 754, ч. 755, ч. 756, ч. 757, ч. 758, ч. 759, ч. 760, ч. 761, ч. 762, ч. 763, ч. 764, ч. 765, ч. 766, ч. 767, ч. 768, ч. 769, ч. 770, ч. 771, ч. 772, ч. 773, ч. 774, ч. 775, ч. 776, ч. 777, ч. 778, ч. 779, ч. 780, ч. 781, ч. 782, ч. 783, ч. 784, ч. 785, ч. 786, ч. 787, ч. 788, ч. 789, ч. 790, ч. 791, ч. 792, ч. 793, ч. 794, ч. 795, ч. 796, ч. 797, ч. 798, ч. 799, ч. 800, ч. 801, ч. 802, ч. 803, ч. 804, ч. 805, ч. 806, ч. 807, ч. 808, ч. 809, ч. 810, ч. 811, ч. 812, ч. 813, ч. 814, ч. 815, ч. 816, ч. 817, ч. 818, ч. 819, ч. 820, ч. 821, ч. 822, ч. 823, ч. 824, ч. 825, ч. 826, ч. 827, ч. 828, ч. 829, ч. 830, ч. 831, ч. 832, ч. 833, ч. 834, ч. 835, ч. 836, ч. 837, ч. 838, ч. 839, ч. 840, ч. 841, ч. 842, ч. 843, ч. 844, ч. 845, ч. 846, ч. 847, ч. 848, ч. 849, ч. 850, ч. 851, ч. 852, ч. 853, ч. 854, ч. 855, ч. 856, ч. 857, ч. 858, ч. 859, ч. 860, ч. 861, ч. 862, ч. 863, ч. 864, ч. 865, ч. 866, ч. 867, ч. 868, ч. 869, ч. 870, ч. 871, ч. 872, ч. 873, ч. 874, ч. 875, ч. 876, ч. 877, ч. 878, ч. 879, ч. 880, ч. 881, ч. 882, ч. 883, ч. 884, ч. 885, ч. 886, ч. 887, ч. 888, ч. 889, ч. 890, ч. 891, ч. 892, ч. 893, ч. 894, ч. 895, ч. 896, ч. 897, ч. 898, ч. 899, ч. 900, ч. 901, ч. 902, ч. 903, ч. 904, ч. 905, ч. 906, ч. 907, ч. 908, ч. 909, ч. 910, ч. 911, ч. 912, ч. 913, ч. 914, ч. 915, ч. 916, ч. 917, ч. 918, ч. 919, ч. 920, ч. 921, ч. 922, ч. 923, ч. 924, ч. 925, ч. 926, ч. 927, ч. 928, ч. 929, ч. 930, ч. 931, ч. 932, ч. 933, ч. 934, ч. 935, ч. 936, ч. 937, ч. 938, ч. 939, ч. 940, ч. 941, ч. 942, ч. 943, ч. 944, ч. 945, ч. 946, ч. 947, ч. 948, ч. 949, ч. 950, ч. 951, ч. 952, ч. 953, ч. 954, ч. 955, ч. 956, ч. 957, ч. 958, ч. 959, ч. 960, ч. 961, ч. 962, ч. 963, ч. 964, ч. 965, ч. 966, ч. 967, ч. 968, ч. 969, ч. 970, ч. 971, ч. 972, ч. 973, ч. 974, ч. 975, ч. 976, ч. 977, ч. 978, ч. 979, ч. 980, ч. 981, ч. 982, ч. 983, ч. 984, ч. 985, ч. 986, ч. 987, ч. 988, ч. 989, ч. 990, ч. 991, ч. 992, ч. 993, ч. 994, ч. 995, ч. 996, ч. 997, ч. 998, ч. 999, ч. 1000, ч. 1001, ч. 1002, ч. 1003, ч. 1004, ч. 1005, ч. 1006, ч. 1007, ч. 1008, ч. 1009, ч. 1010, ч. 1011, ч. 1012, ч. 1013, ч. 1014, ч. 1015, ч. 1016, ч. 1017, ч. 1018, ч. 1019, ч. 1020, ч. 1021, ч. 1022, ч. 1023, ч. 1024, ч. 1025, ч. 1026, ч. 1027, ч. 1028, ч. 1029, ч. 1030, ч. 1031, ч. 1032, ч. 1033, ч. 1034, ч. 1035, ч. 1036, ч. 1037, ч. 1038, ч. 1039, ч. 1040, ч. 1041, ч. 1042, ч. 1043, ч. 1044, ч. 1045, ч. 1046, ч. 1047, ч. 1048, ч. 1049, ч. 1050, ч. 1051, ч. 1052, ч. 1053, ч. 1054, ч. 1055, ч. 1056, ч. 1057, ч. 1058, ч. 1059, ч. 1060, ч. 1061, ч. 1062, ч. 1063, ч. 1064, ч. 1065, ч. 1066, ч. 1067, ч. 1068, ч. 1069, ч. 1070, ч. 1071, ч. 1072, ч. 1073, ч. 1074, ч. 1075, ч. 1076, ч. 1077, ч. 1078, ч. 1079, ч. 1080, ч. 1081, ч. 1082, ч. 1083, ч. 1084, ч. 1085, ч. 1086, ч. 1087, ч. 1088, ч. 1089, ч. 1090, ч. 1091, ч. 1092, ч. 1093, ч. 1094, ч. 1095, ч. 1096, ч. 1097, ч. 1098, ч. 1099, ч. 1100, ч. 1101, ч. 1102, ч. 1103, ч. 1104, ч. 1105, ч. 1106, ч. 1107, ч. 1108, ч. 1109, ч. 1110, ч. 1111, ч. 1112, ч. 1113, ч. 1114, ч. 1115, ч. 1116, ч. 1117, ч. 1118, ч. 1119, ч. 1120, ч. 1121, ч. 1122, ч. 1123, ч. 1124, ч. 1125, ч. 1126, ч. 1127, ч. 1128, ч. 1129, ч. 1130, ч. 1131, ч. 1132, ч. 1133, ч. 1134, ч. 1135, ч. 1136, ч. 1137, ч. 1138, ч. 1139, ч. 1140, ч. 1141, ч. 1142, ч. 1143, ч. 1144, ч. 1145, ч. 1146, ч. 1147, ч. 1148, ч. 1149, ч. 1150, ч. 1151, ч. 1152, ч. 1153, ч. 1154, ч. 1155, ч. 1156, ч. 1157, ч. 1158, ч. 1159, ч. 1160, ч. 1161, ч. 1162, ч. 1163, ч. 1164, ч. 1165, ч. 1166, ч. 1167, ч. 1168, ч. 1169, ч. 1170, ч. 1171, ч. 1172, ч. 1173, ч. 1174, ч. 1175, ч. 1176, ч. 1177, ч. 1178, ч. 1179, ч. 1180, ч. 1181, ч. 1182, ч. 1183, ч. 1184, ч. 1185, ч. 1186, ч. 1187, ч. 1188, ч. 1189, ч. 1190, ч. 1191, ч. 1192, ч. 1193, ч. 1194, ч. 1195, ч. 1196, ч. 1197, ч. 1198, ч. 1199, ч. 1200, ч. 1201, ч. 1202, ч. 1203, ч. 1204, ч. 1205, ч. 1206, ч. 1207, ч. 1208, ч. 1209, ч. 1210, ч. 1211, ч. 1212, ч. 1213, ч. 1214, ч. 1215, ч. 1216, ч. 1217, ч. 1218, ч. 1219, ч. 1220, ч. 1221, ч. 1222, ч. 1223, ч. 1224, ч. 1225, ч. 1226, ч. 1227, ч. 1228, ч. 1229, ч. 1230, ч. 1231, ч. 1232, ч. 1233, ч. 1234, ч. 1235, ч. 1236, ч. 1237, ч. 1238, ч. 1239, ч. 1240, ч. 1241, ч. 1242, ч. 1243, ч. 1244, ч. 1245, ч. 1246, ч. 1247, ч. 1248, ч. 1249, ч. 1250, ч. 1251, ч. 1252, ч. 1253, ч. 1254, ч. 1255, ч. 1256, ч. 1257, ч. 1258, ч. 1259, ч. 1260, ч. 1261, ч. 1262, ч. 1263, ч. 1264, ч. 1265, ч. 1266, ч. 1267, ч. 1268, ч. 1269, ч. 1270, ч. 1271, ч. 1272, ч. 1273, ч. 1274, ч. 1275, ч. 1276, ч. 1277, ч. 1278, ч. 1279, ч. 1280, ч. 1281, ч. 1282, ч. 1283, ч. 1284, ч. 1285, ч. 1286, ч. 1287, ч. 1288, ч. 1289, ч. 1290, ч. 1291, ч. 1292, ч. 1293, ч. 1294, ч. 1295, ч. 1296, ч. 1297, ч. 1298, ч. 1299, ч. 1300, ч. 1301, ч. 1302, ч. 1303, ч. 1304, ч. 1305, ч. 1306, ч. 1307, ч. 1308, ч. 1309, ч. 1310, ч. 1311, ч. 1312, ч. 1313, ч. 1314, ч. 1315, ч. 1316, ч. 1317, ч. 1318, ч. 1319, ч. 1320, ч. 1321, ч. 1322, ч. 1323, ч. 1324, ч. 1325, ч. 1326, ч. 1327, ч. 1328, ч. 1329, ч. 1330, ч. 1331, ч. 1332, ч. 1333, ч. 1334, ч. 1335, ч. 1336, ч. 1337, ч. 1338, ч. 1339, ч. 1340, ч. 1341, ч. 1342, ч. 1343, ч. 1344, ч. 1345, ч. 1346, ч. 1347, ч. 1348, ч. 1349, ч. 1350, ч. 1351, ч. 1352, ч. 1353, ч. 1354, ч. 1355, ч. 1356, ч. 1357, ч. 1358, ч. 1359, ч. 1360, ч. 1361, ч. 1362, ч. 1363, ч. 1364, ч. 1365, ч. 1366, ч. 1367, ч. 1368, ч. 1369, ч. 1370, ч. 1371, ч. 1372, ч. 1373, ч. 1374, ч. 1375, ч. 1376, ч. 1377, ч. 1378, ч. 1379, ч. 1380, ч. 1381, ч. 1382, ч. 1383, ч. 1384, ч. 1385, ч. 1386, ч. 1387, ч. 1388, ч. 1389, ч. 1390, ч. 1391, ч. 1392, ч. 1393, ч. 1394, ч. 1395, ч. 1396, ч. 1397, ч. 1398, ч. 1399, ч. 1400, ч. 1401, ч. 1402, ч. 1403, ч. 1404, ч. 1405, ч. 1406, ч. 1407, ч. 1408, ч. 1409, ч. 1410, ч. 1411, ч. 1412, ч. 1413, ч. 1414, ч. 1415, ч. 1416, ч. 1417, ч. 1418, ч. 1419, ч. 1420, ч. 1421, ч. 1422, ч. 1423, ч. 1424, ч. 1425, ч. 1426, ч. 1427, ч. 1428, ч. 1429, ч. 1430, ч. 1431, ч. 1432, ч. 1433, ч. 1434, ч. 1435, ч. 1436, ч. 1437, ч. 1438, ч. 1439, ч. 1440, ч. 1441, ч. 1442, ч. 1443, ч. 1444, ч. 1445, ч. 1446, ч. 1447, ч. 1448, ч. 1449, ч. 1450, ч. 1451, ч. 1452, ч. 1453, ч. 1454, ч. 1455, ч. 1456, ч. 1457, ч. 1458, ч. 145